

Млѣтѣмъ вѣстѣла еси оче, ко вѣличныхъ бѣгодѣтелю,
несловѣа добротоу оукрашаемъ, и красотѣю добродѣтелей
сѣла. тѣмже та вси оублажаемъ.

Законъ повинѣла вѣчно, твою преклонилъ еси вѣно мона-
шествующихъ боренію, и побѣдоносцу оче, бывъ, къ
несловѣю достигъ еси совершенномъ, всеблженне.

Пѣніе бгѣ возымати со безплотными сподобилъ еси,
яко соблюлъ онѣхъ житіе и чистотѣ: терпѣніемъ же
дѣла мѣникъ славу пріалъ еси.

Прѣимъ ѿ насъ бгоносѣ, прѣимое тебѣ пѣніе ѿ чѣста
срца, и воздаждь мольбамъ твоимъ, согрѣшеній ѿставле-
ніе и спасеніе всечестне.

Бгѣородиченъ:

Яко корень сущю вѣстиннѣ нетлѣніа, та дѣво, вси
вѣрніи и оутвержденіа, хвалами почитаемъ: ты бо ѿпо-
стасное безсмертіе намъ родила еси.

Мѣзъ тогѣже во и дѣнь.

Сѣаго великомученика прокопіа: въ тогѣже дѣнь воспоминаніе
знаменіа, являшагося ѿ ікѣны прѣстѣла вѣцы нашея
вѣцы, чѣнаго и славаго еѣ бѣговѣщеніа, во градѣ же-
лицѣмъ оустюзѣ: и сѣаго прокопіа, хрѣта ради юродиваго,
оустюжекаго чѣдотворца: въ тогѣже дѣнь явленіе образа
прѣстѣла вѣцы во градѣ казаніи.

Слѣжбы нхъ писаны по сѣй слѣжбѣ.

Стѣхѣры мѣника, на 5, гласъ д. **П**одобенъ: **Я**ко добра:
сѣ несе званіе твое, [☆]якоже бысть проповѣдникъ [☆]языковъ,
прокопіе [☆]всеславне, и [☆]просвѣща [☆]мыслию, тѣмъ ѿставилъ еси
идѣльскѣю, [☆]и свѣтильникъ [☆]вѣрныхъ [☆]былъ еси, [☆]бжтвенными
сѣаніи чѣстныхъ твоихъ [☆]пѣдвѣхъ ѿзрѣа [☆]концы [☆]міра,
слава мѣчениковъ и похвала.

Воздержаніемъ